

(“पञ्चपाणमनोबुद्धिदशेन्द्रियसमन्वितं ।
अपक्षीकृतभूतोत्थं सूक्ष्माङ्गं भोगसाधनं” ॥
इति पञ्चदश्यां ।)

अपटान्तरं, चि, (पटेन वस्त्रेण तिरस्करिण्या इति
यावत् अन्तरं व्यवधानं यच्च तत्, ततो नञ्-
समासः ।) आसन्नं । संसक्तं । अपदान्तरं । अत्य-
वहितं । इत्यमरटीकायां स्वामी ॥

अपटी, स्त्री, (अल्पः पटः अल्पार्थे नञ्समासः,
गौरादित्वात् ङीष् ।) वस्त्रप्रावरणं । इति हेम-
चन्द्रः । कानात् । इति भाषा । (यवनिका । पर्दा ।
इत्यादि भाषा ।)

अपटुः, स्त्री, (न पटुः, नञ्समासः ।) व्याधितः ।
रोगी । इत्यमरः । पटुतारहितः । कार्याक्षमः ।
यथा,—

“सा क्रान्ता जघनस्थलेन गुरुणा गन्तुं न शक्ता वयं
दोषैरन्यजनाभ्यैरपटवो जाताः स्म इत्युक्तं” ।
इत्यमरकविः ॥

अपतर्पणं, स्त्री, (अप + तृप् + भावे ल्युट् ।) लङ्घनं ।
रोगादौ भोजनाभावः । इति हेमचन्द्रः । (अप-
गतं तर्पणं ह्यभावो यस्य तत् । गतलोभः ।
हसिगुह्यः ।)

अपतयं, स्त्री, (न पतति वंशो यस्मात्, पत + बाङ-
ल्यात् यत्, ततो नञ्समासः ।) पुलः । कन्या ।
तत्पर्यायः । २ सन्तानः । ३ लोकं । ४ सन्ततिः ।
५ प्रसूतिः । इति जटाधरः ।

(“अस्मिन्नु निगुणं गोत्रे नापत्यमुपजायते” ।
इति हितोपदेशे ।)

“महीभूतः पुत्रवतोऽपि दृष्टिं
तस्मिन्नपत्ये न जगाम दृष्टिं” ।
इति कुमारसम्भवे ।)

अपत्यदा, स्त्री, (अपत्यं गर्भं तत्प्रेषणेन ददाति,
अपत्य + दा + कर्त्तरि कः, उपपदसमासः ।)
गर्भदाचीरुक्तः । इति राजनिर्घण्टः ।

अपत्यपथः, पुं, (अपत्यस्य गर्भान्निःसारणस्य पथः
मार्गः, यस्तीतत्पुरुषः, समासान्तश्च ।) भगं ।
योनिः । इति हेमचन्द्रः ।

अपत्यशत्रुः, पुं, (अपत्यस्य शत्रुः, यस्तीतत्पुरुषः ।)
कर्कटः । इति शब्दचन्द्रिका । काँकड़ा । इति
भाषा ।

अपत्रपः, चि, (अप + त्रप् + भावे अङ्, ।) त्रपा-
रहितः । निर्जलः । अप्रगता त्रपा यस्येति
बहुव्रीहौ आकारस्य ऋक्षः ॥ (“सापत्रपः कुण-
गुर्वहितस्तथा नः” । इति धनञ्जयविजय
आयोगे ।)

अपत्रपा, स्त्री, (अप्रगता त्रपा अन्यतो लज्जा
यस्याः सा, स्त्रियां टाप् लज्जाहीना । लज्जा-
शून्या ।) अन्यतो लज्जा । परस्मात् लज्जा । इत्य-
मरः । लज्जामात्रं । इति रत्नकोषः ।

अपत्रपिष्णुः, चि, (अप + त्रप् + शीलार्थे कर्त्तरि
इष्णुच् ।) सभासत्रपः । लज्जाशीलः । इत्यमरः ।
लाजुक इति भाषा ।

अपथं, स्त्री, य, (न प्रशस्तः पथः मार्गः, नञ्स-

मासः । नास्ति पथः प्रशस्तः मार्गो यच्च तत् ।
प्रशस्तवर्त्मस्यैव नगरादौ ।) अपथ्याः । मार्ग-
एव यो न भवति तत् । इत्यमरः । योनिः । इति
शब्दरत्नावली । (विमार्गः ।) कुपथः । असम्मार्गः ।
साधुविगर्हितः पथः । “अपथे पदमर्पयन्ति
हि श्रुतवन्तोऽपि रजोनिमीलिताः” । इति
रघुवंशे ।

“न कश्चित् वर्णानामपथमपकृष्टोऽपि भजते” ।
इति शाकुन्तले ।)

अपथं, चि, (पथे वैद्योक्तभोजनादिनियमाय नीत्यु-
क्ताचाराय वा हितं यत् ततो नञ्समासः ।)
पथ्यभिन्नं । अहितं । यथा,—
“यत्पथं यदपथञ्च वक्ष्यते रक्षपित्तनां” ।
इति पथ्यापथ्यश्लोः ।

अपदानं, स्त्री, (अप + दैपशोधने भावे ल्युट्, विद्य-
मानार्थे अश्च आद्यच् । अथवा अपदायति परि-
शुद्धत्वेन कर्मणां, अप + दैप् + शोधने करणे
ल्युट् ।) अवदानं । दत्तं कर्म । दत्तिः प्रवर्त्तनं
सा प्रशस्ता विद्यते यच्च तत् । यच्च कर्मणि
दत्तिः सर्वैः प्रशस्यते तत् इत्यर्थः । इत्यमर-
टीकायां स्वामी ॥

(“गणयत्यपदानसम्भितां
भवतः सोऽपि न सत्क्रियामिमाम्” ।
इति शाकुन्तले ।)

अपदान्तरं, चि, (नास्ति पदान्तरं व्यवधानं यच्च
सः ।) अवयवहितः । संयुक्तः । इत्यमरः । अभिन्न-
पदे स्त्री । (सन्निकर्षः । सान्निध्यं । सामीप्यं ।
नैक्यं ।)

अपदिशं, स्त्री, य, (दिशोर्मध्ये, अवयवीभावः, समा-
सान्तश्च ।) दिक्कोणः । दिशोर्मध्यं । तत्-
पर्यायः । विदिक् २ । इत्यमरः ।
“(स्त्रीवाच्यं त्वपदिशं दिशोर्मध्ये विदिक् स्त्रियां” ।
इत्यमरः ।)

अपदेशः, पुं, (अप + दिश् + वच् । स्थानं ।) निमित्तं ।
शरव्यं । स्वरूपाच्छादनं । तत्पर्यायः । २ याजः ।
३ लक्ष्यं । इत्यमरः । परानिष्टकारिभिन्नशठता ।
इति महाभारतटीका । (स्थातिः । कीर्तिः ।
कुलं ।)

“रक्षापदेशान्निहोमधेनो-
र्वन्यान् विनेष्यन्निव दुष्टसत्त्वान्” ।
इति रघुवंशे ।)

अपध्वंसजः, पुं, (अपध्वंस्यतेऽनेन, अपध्वन्स +
करणे घञ्, अपध्वंसो जातीनां भिन्नतासम्पा-
दकः सङ्घर्षस्तस्माज्जायते, अपध्वंस + जन् + ड,
उपपदसमासः ।) वर्णसङ्घर्षः । यथा,—
“शूद्राण्यन्तु सधर्माणाः सर्वेऽपध्वंसजाः स्मृताः” ।
इति मनुः । (प्रतिभोजजातः । भिन्नवर्णसङ्घ-
जातः । करणादिसंकीर्णवर्णः ।)

अपध्वस्तः, चि, (अप + ध्वन्स + क्तः ।) परित्यक्तः ।
निन्दितः । चूर्णीकृतः । इति मेदिनी । (अति-
दुराचारः ।) परित्यक्तः । “अपध्वस्तः परित्यक्तो
निन्दितेऽप्यवचूषिते” । इति मेदिनी ।

अपनयनं, स्त्री, (अप + नी + भावे ल्युट् ।) खण्डनं ।
दूरीकरणं । यथा,—“इति श्रीशाम्भपुराणे रो-
गापनयने श्रीसूर्यवक्त्रविनिर्गतस्तवराजः समाप्तः”
इति ।

(“नातिश्रमापनयनाय यथा श्रमाय
राज्यं स्वहस्तद्वन्द्वमिवातपत्रं” ।
इति शाकुन्तले ।)

अपनोदनं, स्त्री, (अप + नुड् + भावे ल्युट् ।) खण्डनं ।
दूरीकरणं । यथा,—“मानापनोदनविनोदनते
गिरीशे” । इति श्रीहर्षः । (अपनुदति दूरी-
करोति, अप + नुड् + कर्त्तरि बाङ्ल्यात् ल्युट् ।)
खण्डकः । दूरीकारकः ।

“यथाश्वमेधः क्रतुराट् सर्वपापापनोदनः ।
तथाधमर्षणं जप्यं सर्वपापापनोदनं” ।
इति मनुः ।)

अपपथा, [धिन्] पुं, (न पथ्याः, नञ्समासः,
समासान्तविधेरनित्यत्वात् अच् अजभावः ।) अ-
पथं । इत्यमरः ।

अपपात्रितः, चि, (अपकृतं पात्रं भोजनपात्रं यस्य
सः, येन जनेन भुक्ते भोजनपात्रमस्य भवतीति
यावत् चण्डालादिः, अपपात्रः कृतः, अपपात्र +
करोत्यर्थे णिच् + क्तः ।) उल्लटदोषैर्जातिभि-
र्भिन्नोदकीकृतः । यथा,—अपपात्रितस्य रिक्थ-
पिण्डोदकानि निवर्त्तन्ते” । इति शुद्धितत्त्वे
शङ्कापस्तम्बौ ।

अपभ्रंशः, पुं, (अप + भ्रन्स + घञ् ।) ग्रास्यभाषा ।
अप्रभाषा । तत्पर्यायः । अपभ्रब्दः २ । इत्यमरः ॥
पतनं । यथा,—
“अत्वारुर्भिर्वति महतामप्यपभ्रंशनिष्ठा” ।
इत्यभिज्ञानशकुन्तलं । (अधः पतनं । भ्रंसः ।
अधोगातः ।)

अपभ्रः, पुं, (अपकृततया मीयते, अप + मा +
घञर्थे कः ।) क्रान्तिः । इति सिद्धान्तशिरोमणौ
गोलाध्यायः ॥

अपमानं, स्त्री, (अप + मा + भावे ल्युट् ।) अनादरः ।
अमर्यादा । इति शब्दरत्नावली । तत्पर्यायः ।
“स्यादवज्ञा परीहारः परिहारः पराभवः ।
अपमानं परिभवस्तिरस्त्रारस्तिरभ्विया ।
अवहेला च हेला स्यादवहेलनहेलने ।
क्षेपो निकाशधकारौ पर्यायः स्यादनादरे” ॥
इति शब्दरत्नावली ॥ * ॥ तस्य अपक्राश्रव्यं
यथा,—

“अर्थनाशं मनस्तापं गृहे दुःखरितानि च ।
वक्ष्यन्स्वापमानञ्च मतिमान् प्रकाशयेत्” ॥

इति चायक्यः ॥

(“अपमानं पुरस्कृत्य मानं क्त्वा तु पृष्ठतः ।

स्कार्थमुद्धरेत् प्राज्ञः कार्यध्वंसे हि मूढता” ॥

अपमित्यकं, स्त्री, (अपमित्यपमानं स्त्रीकृत्य गृह्यते,
अप + मेङ् प्रणिमाने + क्त्वा तस्य ल्यप्, “मय-
तेरिदन्यतरस्यामिति आस्थाने इतक्, ततः
कन् ।) ऋणं । इति हलानुधः ॥

अपमृत्युः, पुं, (अपकृतः रोगेण विना मृत्युः मरणं